

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за пів рік . . . . . 20 кор.
за рік . . . . . 40 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
за місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею:

цлий рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
за пів року . . . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодвоєне число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмем милости і віри не возьмем, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Дембровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсілайм» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні дореченя по 30 сот. від стрічки.

Сегорічна делеґация а спільність монархії.

(X) Змаганя малярских незалежних до економічної і політичної самостійности Угорщини, до розділу від Австрії на всіх областях державности виявили ся в розправах сегорічної делеґации в цілій наготі: Угорський делеґат Кметі (очевидно кметь — чистої крові Мадяр) домагав ся, щоби угорська маринарка творила окремішну частину флоту, щоби нею командували угорські офіцери. Угорщина повинна і до маринарки давати відповідний числу населеня процент (около 42%) моряків, бо за розділом армії повинен послідувати розділ маринарки.

Який заколот настав би наслідком такого розділу у флоті і армії, се виявило би ся найкраще в часі якого небудь бою, однак малярські загорілі волять програти бій, щоби лише коменда була малярська. Се отже змаганя, котрі безнастанно пруть до повної окремішности і розриву всякої спільности з Австрією і нічого дивного, що австрійський делеґат бар. Ернфельс виступив з обдуманим зовсім начерком організації окремішної цісарської армії австрійської, бо супроти змагань Угорщини також в Австрії починають зовсім поважно думати над тим, щоби визволити ся з того союзу з Угорщиною, який Австрії накладає великі тягарі, а виставляє Австрію на безнастанні пересиленя і непевність. Нема іменно найменшого сумніву, що усуненє військової справи з дневного порядку в Угорщині є лише хвилеве і що незалежність небавом виточать її з повною рішучістю. Се заповів зовсім виразно визначений делеґат з незалежних Гоїтсі, що через півтора року вирине наново військо пересиленє. Спільність армії має скінчити ся, Угорщина мати ме свою окремішну армію переняту малярским духом, національним одушевленем і виключно малярским настроєм. З того очевидно випливає, що й Австрія буде тоді мати окремішне військо. По думці делеґата Гоїтсі сі обидві армії мають творити тактичну єдність, однак він не пояснив сего ближше, як то він розуміє при повній окремішности сю тактичну єдність. Мають се бути отже дві союзні армії, котрі на случай потреби мають на основі окремої умови спільно ділати.

Доси була Австрія злучена з Угор-

щиною економічним союзом (цлого-торговим), котрий ще десять років відновлювано, а по досвідах зроблених з тим економічним союзом дораджують Австрії подібний союз військовий, котрий імовірно також мав би відновлювати ся по певнім речинці.

В будучині мала би отже угода Австрії з Угорщиною обнимати не лише економічні питання і квоту на спільні потреби але також і військові справи.

Само про себе розуміє ся, що такі відносини стають прямо неможливими, бо вже тепер безнастанні переговори угодові доводять до пересиленя, яке часто повторяє ся, а до того ще мали би прилучити ся переговори поміж союзними арміями! Теперішні переговори поміж Австрією і Угорщиною викликають уже велике невдоволенє і роздратованє в кругах австрійских і угорских, а подумати собі ще невдоволенє викликане в одній і другій армії, котрі мають спільно боронити інтересів монархії!

Сі домаганя висловлені делеґатами Кметі і Гоїтсі не є однак якоюсь лише приватною думкою одиниць, але схожі зовсім з поглядами і змаганями референта військового бюджету в угорській делеґации Околічанього, котрий виразно заявив, що по скінченю розуму між Коронаю, а незалежними, сі останні розпочнуть наново боротьбу о свої засади.

Таке саме становище незалежних виявило ся в адресовій розправі в угорским соймі.

Тим способом відпадає одна цегелка по другій із спільности монархії, а навіть спільні міністри втратили вже рівновагу і роблять одну уступку за другою, з чого відтак складають ся разом важні зміни. Дійшло вже до того, що навіть півурядовий Fremdenblatt виступив вельми різко проти міністра війни Пітрайха за его уступчивість в користь Малярів. Півторарічний речинець недалеко і тоді пічне ся нова боротьба незалежних з Коронаю о повну окремішність угорского війська і угорської державности. Австрія повинна з тим освоїти ся, на се приладити ся і рішучо стояти за тим, щоби всі ті змаганя не йшли на кошт австрійских податників. Наколи Угорщина бажає окремішности і самостійности, нехайже здобуде ся, щоби се оплачувала власним грошем, а не грошем австрійских податників.

Поділ мандатів у східній Галичині.

З нагоди дебати в комісії державної ради для виборчої реформи і для докладного зрозуміння становиска, занятого заступником руского клубу в комісії пос. Васильком, подаємо отсе поділ округів і розділ мандатів в Галичині після правительственного предложеня.

Правительственный проєкт виборчої реформи предкладає 32 міських округів Галичини. З тих припадає 11 округів на західну (польську) часть Галичини, 2 округи мішані, а 19 на східну (руську) часть Галичини.

А) Міста.

а) До західної Галичини належать:

7—10. Краків	— 4 мандати	86-7 тис. душ
14. Тарнів		31-2 „ „
16. Бяла, Живець, Кенти, Андрихів, Вадовиці		29-0 „ „
17. Бохня, Величка, Подгурже		34-0 „ „
18. Новий Санч, Старий Санч, Новий Торг		29-8 „ „
19. Ряшів, Ріпчиці, Сендзішів		26-0 „ „
21. Меліц, Кольбушова, Соколів, Розвадів, Тарнобжег, Ніско, Рудник		28-3 „ „
22. Ясло, Горлиці, Грибів, Беч, Стрижів, Фриштак, Пільзно, Тухів		27-2 „ „

Разом 11 мандатів на 292-2 тис. люд.

Значить 1 мандат на 26-5 тис. людн.

б) Мішані округи:

20. Ярослав, Ланьцут, Переворск		29-8 тис. душ
23. Сянік, Добромиль, Старий Самбір, Тичин, Коросно, Корчина		27-3 „ „

Разом 2 мандати на 57-1 тис. люд.

Значить 1 мандат на 28-5 тис. людн.

в) Східна Галичина:

1—6 Львів — місто (6 мандатів)		166-9 тис. душ
11. Перемишль		45-8 „ „
12. Станиславів		30-1 „ „
13. Тернопіль		30-0 „ „
15. Коломия		34-0 „ „

24. Самбір, Бисковці, Чукив, Чижки, Дубрівка, Глубока, Кайзерсдорф, Лановичі, Надиби, Найдорф, Радловичі, Сусідовичі, Стрілковичі, Угерці заплатинські, Кольонія мазурска		33-3 „ „
---	--	----------

25. Дрогобич, Турка, Калущ, Болахів, Сколе	41.0	„ „
26. Стрий, Долина	32.3	„ „
27. Бережани, Золочів, Рогатин	30.5	„ „
28. Городок, Жовква, Рудки, Рава Руска	33.0	„ „
29. Броди, Олесько, Залізі, Лопатин	30.3	„ „
30. Бучач, Снятин, Заліщики, Товмач	34.6	„ „
31. Радеків, Білий Камінь, Підкамін, Сокаль, Кристинопіль, Тартаків-місто, Зборів, Озінна	37.3	„ „
32. Жидачів, Бібрка, Бурштин, Болшівці, Ходорів, Берездівці, Розділ	27.5	„ „
Разом 19 мандатів на 606.6 тис. люд.		
Значить 1 мандат на 33.5 тис. людн.		
По счисленю виходить: 32 міських мандатів на 955.9 тис. людности = 1 мандат міський на 29.8 тис. людности цілої Галичини.		
На цілу Галичину припадає 35 подвійних сельських округів, що вибирають 70 послів; з того 17 округів має західна, а 18 східна Галичина.		
Б) Західна Галичина:		
33/2. Яворжмо, Хржанів, Кржешовиці, Лішки	117.6	тис. душ
34/2. Бяла, Освенцім, Кенти, Андрихів	106.2	„ „
35/2. Вадовиці, Затор, Кальварія, Мислиниці, Скавина	138.1	„ „
36/2. Маків, Йорданів, Суха, Мілівка, Живець	153.7	„ „
37/2. Ліманова, Мшана дільна, Новий торг, Чорний Дунаєць, Кросценко	147.6	„ „
38/2. Краків, Подгурже, Величка, Добчиці	134.4	„ „
39/2. Бохня, Неполомиці, Бржеско, Виснич	138.0	„ „
40/2. Радлів, Войнич, Заклічин, Тарнів, Тухів	127.3	„ „
41/2. Пільзно, Бржостек, Дембиця, Ріпчиці	120.2	„ „
42/2. Мелець, Радомисль, Домброва, Жабно	139.0	„ „
43/2. Ніско, Уланів, Соколів, Тарнобжег, Розвадів	145.4	„ „
44/2. Кольбушова, Ряшів, Глогів	109.3	„ „
45/2. Ланьцут, Лежайск, Пшеворск	133.3	„ „
46/2. Новий Санч, Старий Санч, Грибів, Ценжковіце, Мушина	144.1	„ „
47/2. Горлиці, Беч, Ясло	125.8	„ „
48/2. Коросно, Стрижів, Фриштак, Жмигород	123.1	„ „
50/2. Бирча, Динів, Березів, Тичин	158.9	„ „
Разом 2,226.1 тис. душ		

З того випадає 1 мандат на 66 тис. людности.

В) Східна Галичина:

а) 9 округів призначених для Русинів і Поляків:

49/2. Сянік, Риманів, Буківсько, Дукля, Лисько, Доброміль, Старасіль	206.6	тис. душ
58/2. Підгайці, Бучач, Монастирська, Вишнівчик	174.0	„ „
59/2. Перемишль, Дубецько, Ніжанковичі, Порохник, Мостиска	167.6	„ „
61/2. Львів, Щирець, Винники, Городок, Янів	185.3	„ „
63/2. Камінка Струмилова, Буськ, Перемишляни, Золочів	182.1	„ „
64/2. Ярослав, Радимно, Сіява, Чесанів, Любачів	173.5	„ „
65/2. Козова, Тернопіль Збараж, Нове Село	180.2	„ „
66/2. Тереховля, Микунинці, Будзанів, Чортків	176.8	„ „
67/2. Скалат, Підволочиска, Грималів, Гусятин, Копичинці	183.8	„ „
Разом 1,630.0 тис. душ		
Значить: оден мандат на 90.000 людности.		
б) 9 округів, призначених — мовляв — для Русинів виключно;		
51/2. Самбір, Дрогобич, Лука, Медичні, Судова Вишня, Рудки, Комарно	255.5	тис. душ
52/2. Балигород, Устрики долішні, Лютовиска, Старий Самбір, Турка, Бориня, Підбуж, Стрий, Сколе	268.2	„ „
53/2. Болахів, Долина, Рожнітів, Калущ, Надвірна, Богородчани, Солотвина, Журавно	274.8	„ „
54/2. Делятин, Печеніжин, Коломия, Жабє, Кути, Косів, Заболотів, Гвоздець	274.7	„ „
55/2. Рогатин, Болшівці, Бурштин, Жидачів, Ходорів, Миколаїв, Бережани, Глиняни, Бібрка	272.1	„ „
56/2. Мельниця, Борщів, Заліщики, Городенка, Тлусте, Снятин	272.1	„ „
57/2. Отинія, Обертин, Товмач, Потік Золотий, Станиславів, Галич, Тисьмениця, Войнилів	287.2	„ „
60/2. Рава Руска, Угнів, Немирів, Яворів, Краковець, Жовква, Куликів, Белз	256.3	„ „
62/2. Сокаль, Радеків, Олесько, Зборів, Залізі, Мости великі, Лопатин	287.5	„ „
Разом 2,448.4 тис. душ		
Значить оден мандат на 136.000 людности.		

Отже на вчерашнім засіданню комісії для виборчої реформи, по виводах пос. Бобжинського що до проєктованого правительством розділу виборчих округів в Галичині і конструкції пропорциональности голосованя, заняв голос пос. Василько і заявив, що колиб Русини фактично з признаних їм 27 мандатів одержали

всі, то завсїгди єще на один руский мандат припадає 114.000, а на один польский 53.000 мешканців. Коли в західній Галичині виборчий округ виносить найвище 153.000 мешканців, а вже при 106.000 розпочинає ся, то у східній Галичині утворено виборчі округи з найменшим числом населеня 157.000, отже більшим від найбільшого виборчого округа в західній Галичині, а се число зростає до 207.000 мешканців. Бесїдник називає се відношенє монструальним, а пропозиції Гогенльогого горендними, бо они не є нічим иншим, як еляборатом польского кола, санкціонованим правительством.

Дальше навів бесїдник ряд статистичних дат, виказуючих покривденє Русинів у виборчій реформі. Говорить ся — сказав — що у східній Галичині належить хоронити меншість півтора мільона Поляків, а тимчасом сего півтора мільона одержує 33 мандати, а три мільони Русинів непевних 27 мандатів. Се не охорона меншости а погнобленє більшости населеня. До того позабуто цілковито на 100.000 Русинів у західній Галичині, яким анальоґічно належить ся така сама охорона яко меншостям серед польского населеня. Та що до мнимого числа 27 руских мандатів то в дійсности Русини одержать з них заледви дві третини, бо з них 9 мандатів є заквєстионованих. Тому належить стояти при жаданю, щоби що до непевних 9 мандатів вилучити в дотичних виборчих округах єще дальші нерускі громади так, щоби §. 34 предложєня Гавча найшов приміненє бодай в тих 9-тьох виборчих округах, або належить сих 9 округів, вибираючих по двох послів поділити на поодинокі і утворити з них 18 виборчих округів, де Русини мали би запевнених своїх 18 послів. Коли Поляки не згодять ся на сю пропозицію, то буде се явним доказом, що не хочуть дати Русингм 27 мандатів і тільки бавлять ся їх коштом. Бесїдник звертає ся до инших сторонництв з запитом, чи хочуть взяти уділ в сій забавці. Вкінци заявляє Василько, що він є одиноким Русином, який вдоволяє ся 27 мандатами, однак не був би в можности брати уділу в працях ані комісії ані палати, колиб сих 27 мандатів не забезпечено дійсно для Русинів.

По промовах п. Стажиньского, який полемізував з Васильком, пос. Крамаржа, який поставив внесене відрочєня наради над розділом округів аж до переведєня поправки в користь Русинів і пос. Абрагамовича, який запевнював про национальну згоду в Галичині — відрочєно наради над Галичиною, а приступлено до нарад над Буковиною. По короткій дискусії відрочєно наради до нині, так що наперед буде дискутовати ся над Буковиною, а відтак над Галичиною.

Звіт з розвою

„Висшого Музичного Інститута“ у Львові
за шкільний рік 1905—6.

Розвій „Висшого Музичного Інститута“ в шкільнім році 1905—6 (в третім від заснованя) був зовсім правильний. Як в двох минулих літах, так і в сїм році віднесла ся на-

ша суспільність з повним довірем до інституції, а старанем дирекції і учительського збору було: оправдати се довіре совісним і точним виконанем принятих на себе обовязків в напрямі музичного образования елевів.

Висший Музичний Інститут містив ся і сего року в пяти просторах і світлих комнатах в домі при Вірменській улиці під ч. 2. на I. поверсі з великою салею для домашних продукцій елевів.

До учительського збору належали кромі директора Інститута, проф. Анатоля Вахнянина, який подавав елевам теорію музики і елементи гармонії, слідуєчі вповні кваліфіковані професори музики: а) для гри на фортеп'яні пані: Марія Криницька, Галя Ясеницка, Дарія Шухевичівна і Олена Прокешівна; б) для сольового співу — п-на Галя Ясеницка; в) для гри на скрипці — пп. Ол. Бережницький, В. Кинель і Адам Должицкий.

Шкільний рік почав ся 16. вересня 1905 р. і тривав доси (зглядно двічі) в тиждні після науčního пляну австрійських консерваторій, затвердженого рескриптом ц. к. намісництва з дня 7. липня 1904. р. до ч. 81.283. Що три місяці відбувала ся клясифікація елевів з поведеня, пильности і успіхів.

В часі шкільного року вписало ся до Інституту 93 елевів, імено: а) на науку гри на фортеп'яні — 58; б) на сольовий спів — 9; в) на науку гри на скрипці — 17; г) на гармонію яко на окремиї предмет науки — 9.

З посеред вписаних побирало науку теорії музики яко обовязкового предмету 13 елевів; науку гармонії — 14 елевів.

З різних причин виступило в часі шкільного року: а) з відділу фортеп'янового 4 елевів; б) з відділу сольового співу — 4; в) з відділу скрипкового — 3; з відділу науки гармонії — 1.

Разом виступило з Інституту — 12 елевів. Лишило ся — 81 елевів.

Поведеня елевів було без виїмки взірцеве. Пильність була у 24 елевів тривала; у 38 — вдоволююча; у 19 — достаточна. Успіх в науці був у 16 елевів знаменатий; у 39 — повільний; у 18 — вдоволюючий; у 8 — достаточний.

Дорічні іспити з теорії музики і гармонії відбули ся 17. і 24. червня.

Кваліфікацію з теорії музики одержали: 1) Бандрівський Володимир, 2) Бергер Генрих, 3) Вахнянинівна Оля, 4) Гузарівна Любов, 5) Заржецка Казимира, 6) Кордюківна Марія, 7) Куновска Олена, 8) Курмановичівна Іванна, 9) Олесківна Марія, 10) Пежанський Володимир, 11) Селезінка Ірина, 12) Федаківна Оля, 13) Шенкирик Роман.

Кваліфікацію з науки елементів гармонії одержали: 1) Гладилевич Людвик, 2) Вахнянин Богдан, 3) Калиняк Теодор, 4) Терлецкий Маркиян.

Дорічні іспити з гри на фортеп'яні, сольового співу і гри на скрипці відбули ся в днях 28, 29 і 30. червня. З гри на фортеп'яні одержали кваліфікацію:

В першій році науки: 1) Дольницька Марія Софія, 2) Дяковичівна Ольга, 3) Лиско Зеновій, 4) Лиско Ольга, 5) Муликівна Софія, 6) Парфановичівна Ольга, 7) Стеблецка Олена, 8) Стрільбицкий Василь, 9) Стрільбицка Марія, 10) Топольницька Олена, 11) Величко Калина не одержала кваліфікації, позаяк вписала ся дочерва під кінець шк. року.

В другій році науки: 1) Витошинська Олена, 3) Гудиківна Анна, 3) Гуглевич Хризант, 4) Домбчевска Наталя, 5) Кобринська Ольга, 6) Кулачковска Олександра, 7) Левицка Стефанія, 8) Левицка Марія, 9) Содоморівна Галя, 10) Соколовска Софія.

В третій році науки: 1. Бандрівський Володимир, 2. Заржецка Казимира, 3. Кордубівна Марія, 4. Кордюківна Марія, 5. Куновска Олена, 6. Насальска Іванна, 7. Олесківна Марія, 8. Озаркевичівна Олена, 9. Стефановичівна Наталя, 10. Федюківна Марія-Аврелія, 11. Целевичівна Клявдія, 12. Шенкирик Роман, 13. Хирівска Олена.

В четвертій році науки: 1. Біликівна Филиппина, 2. Коссака Іван, 3. Кулачковска Ірина, 4. Курмановичівна Іванна, 5. Лопатинський Ярема, 6. Селезінка Ірина, 7. Терлецкий Маркиян, 8. Яцівна Олена.

В п'ятій році науки: 1. Бандрівска Ольга, 2. Гузарівна Любов, 3. Демчишинівна Теодозія, 4. Левицка Марія, 5. Левицка Софія, 6. Матіївна Софія, 7. Негребецка Ольга, 8. Стельмахівна Меланія, 9. Юзичинська Софія.

В шестій році науки: 1. Горалевичівна Наталя, 2. Лучаківска Марія.

В сьомій році науки: 1. Крушельницька Анна.

З гри на скрипці одержали кваліфікацію:

В першій році науки: 1. Барвінський Олександр, 2. Кринякевич Лев, 3. Лопатинський Фавстин.

В другій році науки: 1. Дяковичівна Марія, 2. Придаткевич Володислав, 3. Созанський Омелян, 4. Топольницька Анна.

В третій році науки: 1. Калитчук Стефан, 2. Пежанський Олександр, 3. Федаківна Оля.

В четвертій році науки: 1. Бергер Генрих, 2. Пежанський Володимир.

В п'ятій році науки: Гладилевич Людвик. В сольовім співі одержали кваліфікацію:

В першій році науки: 1. Пасічинський Теодор, 2. Параченяківна Олександра (не одержала клясифікації, позаяк вписала ся під кінець шк. року).

В другій році науки: 1. Вахнянинівна Оля, 2. Яцівна Ізабеля.

В третій році науки: 1. Яцишинівна Теодора.

Крім сих учили ся сольового співу через довший час з успіхом: Чайків кий Антін, Яримович Іван (члени «Льв. Бояна»); Костів Василь, артист руської сцени.

Хоча і в с'їм році дирекція «Висшого Музичного Інститута» не розпоряжала великими доходами, а минулий (1904—5) рік покінчила навіть значним дефіцитом, то мимо того з огляду, що Вис. Соїм красивий наділив нашу інституцію в біжучім році субвенцією вквоті 2.500 кор., порішила дирекція прийняти деяких спосібніших елевів на науку даром, а а богато менче засібним елевам зменшити і так мінімальні шкільні оплати.

В с'їм році побирало науку даром в нашій «Інституції» пять елевів, а за зменшеною оплатою 11 елевів. Щоби в молодезі розбудити більшу охоту до науки гармонії, викладав сей предмет директор «Інститута» приватистам рівнож даром. На жаль, з вписаних 8 приватистів лише двоє піддало ся іспитови.

Слабю стороною «Висшого Музичного Інститута» є і сей невідрадний факт, що наша молодіж, хоч з природи музикальна, не має охоти віддати ся гри на оркестральних інструментах і впусе ся лише виключно на науку гри на скрипці

При тім подаємо до відомости інтересованих сторін, що вписи до «Висшого Музичного Інститута» на шкільний рік 1906—7 почнуть ся з днем 1. лат. вересня. Дотеперішні елєви «Інститута» платять при вписі крім належитости за перший квартал (або після умови за перший місяць) 1 корону на бібліотеку. Ново вписані платять крім належитости вписового 4 кор. На висші роки науки можна бути прийнятим по зложеню вступного іспиту, який відбуде ся 16. вересня. (Шкільна оплата на двоє перших роках науки гри на фортеп'яні, скрипці, челі і других оркестральних інструментів як і науки композиції вносьть лише 75 кор. річно; в третім і слідуєчих роках науки росте шк. оплата з року на рік о 30 кор. Оплата за науку сольового співу вносьть в першій році 120 кор. Оплата за науку теорії музики і хорального співу вносьть річно 60 кор.

У Львові, 30. червня 1906.

Анатоль Вахнянин директор «Вис. Муз. Інститута» (Вірменська улиця, ч. 2.)

Просимо відновити передплату.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В середу: руско-кат. Юліяна еп.; римо-кат. Йосифа Калаясаного. — В четвер: руско-кат. Евзевія, Юліяна м.; рим-кат. Фільомени.

— **Концерт „Бандуриста“** з величавою програмою, зложеною із самих клясичних творів найвизначніших музиків, відбуде ся нині (вівторок) в „Народнім Домі“ у Львові о 8. год. вечер. На концерті виступає перший раз п'яністка п-ні Дністрянська і п-на А. Крушельницька. Можна надіятися, що салея „Нар. Дому“ буде нині переповнена.

— **Записи учеників до I. кл. рускої гімназії в Станиславові** перед фєрїями відбудуть ся в днях 11, 12, 13. липня від 8. год. до 12. перед пол. і від 3. до 5. по полудни. Вступні іспити розвічнуть ся 14. липня о год. 9.30 рано і потревають 2 дні. По фєрїях вписи відбудуть ся 30. і 31. серпня, а іспити вступні 1. і 2. вересня.

— **Хто воює неправдою?** Під заг. „Кс. архієпископ Більчевський і єпископ о. Хомишин“ помістила Gazeta Narodowa статейку, вияснюючу вельми важну справу. «В справі мнимого процесу кс. архієп. Більчевського проти о. єпископа Хомишина — пише Gaz. Nar. — одержуємо від вірдостойного сьязьченника, котрий має автентичні інформації, отсю заяву: В донесеню деяких руских часописий, з котрих брали вість польські дневники, немов би о. архієп. Більчевський виточив в Римі каповічний прочес станиславівському єпископови о. Хомишинови, не ма ні слова правди“..... Інформатор Gaz. Nar. дивує ся дальше, що та вість появила ся саме в тім часі, коли кс. архієп. Більчевський візитував коломийський деканат, і кінчить отсими словами: «Чи деякі «братя» Русьни, пускаючи підчас візитації подібні качки в дневниках, роблять се з розумом і з пляном уложенім з гори? Викликуване борб буває улюблєним ремеслом тих панів“. — До поясненя сеї нотатки додамо, що вістка про мниму жалобу кс. архієп. Більчевського на Преосв. о. Хомишина вийшла таки з польских кругів, а се з офіцин Gazety Nar. і Dziennika polsk., бо появила ся в „Руськім Селяниві“ видаванім за гроші тих самих панів, що видають Gazet-y Nar., а редагованім звісним Витовтом Демянчуком. Gazeta Nar. може поіменно єго назвати як жерело, звідки виходять всякого рода інтриги і бляги.

— **Університетські барикади.** Львівський університет мав передати справу звісних подій на університеті судови, бо, як мав заявити, студенти Русьни відказали зложеня всяких візнань — як звісно, з тої причини, що не переслухувано їх в рускій мові.

— **Сокильська оркестра** завязала ся перед кількома місяцями при пожарнім «Сокол» в Малехові під Львовом. Оркестра числить 24 членів-селян і має зовсім нові інструменти, які коштували близько 1000 К. Науки уділяє учитель музики зі Львова. Оркестра робить великі поступи і за рік, як нас запевнювано, буде могла сьміло виступити публично.

— **Рускі ілюстровані картки.** Накладом тов-а «Вакаційних осель» у Львові вийшла серія ілюстрованих карток, зложена з чотирох штук. На картках поміщено фотографічні знімки з минулорічного побуту оселянок в Малованю. Кожда карта робить незвичайно миле вражєне. Одна з них представляє групу оселянок з настоятельками і з місцевим парохом о. Бачинським та єго жінкою, що були щирими добродіями оселі; на другій міститься знімка з митрополичої палати, в котрій оселянки мешкали, а прочі дві представляють сцени з відограного оселянками сценічного обрязця В. Лебедової «Вінок на могилу Шевченка». Картки виконані чисто і елегантно і від першої появи нашли широкий покуп, тим більше, що дохід з їх розпродажі призначе-

ний на так симпатичну для всіх ціль, як «Вакційна оселя». Картки продає «Сокільський Базар» у Львові (ул. Руска 1.) по 10 сот. за штуку. «Сок. Базареві» належить ся подяка, що від тих і інших карток «Вак. оселі» не побірає для себе віякого рабату. В «Сок. Базарі» можна набувати також гарно викінчені фотографії з тими самими знімками, що на тих картках. Фотографії є великого формату, коштують по 2 К і можуть бути справдішною окрасою кожної світлиці.

— **І. загальні збори Рускої Щадниці** в Перемишлі відбудуть ся дня 11. н. ст. липня 1906 о год. 5. по полудни в сали „Народного Дому“ в Перемишлі — в цілі доконаня вибору 9 членів виділу Щадниці. До членів основателів розіслано писемне повідомленє а запрошенєм на загальні збори. За комітет основателів: о. крив. *Стрийський*, др. *Гр. Цеглиньський*, др. *Т. Кормош*.

— **Перша українська гімназія в Одесі.** «Громад. Думці» доносять з Одеси: На останніх зборах одеського українського товариства „Просвіта“ гурток членів товариства постановив: в осени сего року заснувати в Одесі першу українську гімназію, поки що з викладовою російською мовою. З початку буде засновано тільки 4 класи гімназії і класи приготівча, в яких будуть вчитись хлопці і дівчата. Викладати будуть відомі красні одеські педагогі: професори та учителі. Українською мовою зразу вчити муть: української мови, української літератури та української історії. Метода научаня має бути американська, так, що всіх лекцій діти вчити муть ся в класах, а до дому учителі не давати муть ніякої роботи. Гімназія удержувати меть ся коштом товариства, окремих членів і всіх охочих Українців на паях по 100 карб. пай. Статут і програма гімназії тепер укладають ся і незабаром будуть післані до затвердження урядови. Хто цікавить ся сею справою, то за відомостями можна звертатись до одеського українського товариства «Просвіта» (Нижинська, ч. 44), або до голови товариства, лікаря Івана Луценка (Херсонська, ч. 52).

— **3 перемискої єпархії:** В пропозицію прийняті: на парохію Плазів оо.: Теофан Величко, Лев Федонич; на парохію Яжів новий со.: Волод. Калужняцький, Йосиф Ленчик, Лев Пясецький, Валеріян Ольшанський, Іван Головка, Йос. Пелехович, Філарет Ямицький, Николай Кишакевич; на парохію Михалевичі дек. комарнянського о. Юліан Легуцький; на парохію Скородне оо.: Ник. Іванусів, Іван Ковальчин, Евг. Копистянський, Теофан Величко; на парохію Смерек оо. Петро Луцький, Мирослав Устияновський; на парохію Михалевичі дек. дрогобичського, оо.: Петро Дуркот (стар.), Волод. Калужняцький, Антін Слоцький, Ігнат Калужняцький, Теодозій Дуркот, Петро Луцький, Савин Кмицикевич, Іван Дуркот, Волод. Рахлевський, Теодор Дяків; на парохію Манастир оо.: Ник. Бурмич, Теод. Дуркот, Ігн. Малик, Іван Дуркот, Мих. Ростович, Мих. Посікіра, Алекс. Гоцький, Григорій Максимович, Ник. Миланін, Івнок. Рудацький; на парохію Стібно оо.: Мих. Попель (стар.), Іван Сорокевич, Іван Дуркот, Ем. Крайчик, Мих. Демцьо, Алекс. Гоцький, Мих. Посікіра, Теодор Дяків, Волод. Вербецький, Мих. Дацько; на парохію Лопінка о. Николай Іванусів; на парохію Залуж оо.: Йосиф Гамерський, Лев Волянський, Волод. Калужняцький, Мих. Говель, Йосиф Ленчик, Іван Дуркот, Теодозій Дуркот, Мих. Юрчакевич, Мих. Ростович, Петро Луцький, Алекс. Дуркот, Волод. Заяць, Мих. Юзьвяк; на парохію Крученичі оо.: Волод. Калужняцький, Іван Сорокевич, Волод. Венгрінович (стар.), Теодозій Дуркот, Іван Дуркот, Мирон Черлунчакевич, Лев Пясецький, Іван Дуркот (мол.), Теодор Крушинський, Мих. Демцьо, Теодор Дяків; на парохію Ярослав оо.: Филімон Подолінський, Мих. Матковський, Кириян Хотинецький. — Містодеканом мокранським іменованій о. Николай Несторович, парох в Татарях. Містодеканом дуклянським іменованій о. Марсім Дуркот, па-

рох в Ольхівці. — Правительство продовжило дотацію з фонда рел. на дальший оден рік для согрудників в Желдци і Ульвівку.

— **Де сидить шхепольська політика?** *Slowo polskie* договорило ся до самого краю і зі своїм політичним мордом в Сколю заїхало до скольського люпанару. Отсе висліди сліпого шовінізму! Консеквентно від першої вістки про смерть Чайковського *Slowo* ставить над елюкубраціями своїх дописувателів зі Сколя заголовок «Mord polityczny w Skolem», хоч в кожній дальшій дописи приневолене заперчити одно твердження по другім, немов би смерть Чайковського стояла в звязи зі заваленєм триюмфальної брами та взагалі лучила ся бодай павутинною ниткою з політикою. В послідній дописи зі Сколя шхепольський орган доносить, що агенти львівської поліції арештували Германа Тірша, властителя люпанару в Сколю, дальше, що Чайковський критичної ночі був в тім люпанарі, та вкінці, що Тірш мав злість до Чайковського. Чи така компромітація з того рода «політичним» мордом научить розуму редакторів шхепольського органу, можна сумнівати ся, бо їх задачно є сіяти вражду без огляду на наслідки.

— **Пес на услугах злодіїв.** В Парижі появляла ся від довшого часу в великих skleпах якась елегантська пані в широкій загорті і з песиком на руках і казала собі показувати ріжні дорогі річі та торгувала їх. Звичайно коли вона відходила, то чогось з тих річий бракувало. Сталі отже на ню пильно уважати і переконали ся, що єї песик був так научений, що на даний знак своєї пані хапав зі стола яку дорогу річ, і ховав її під широку загортку тої пані.

В будинку „Дністра“ до винаймаєня від 1. жовтня 1906:
помешканя по 5 комнат в партері, на I. II. і III. поверсі в дому ул. Підвалє ч. 7.
склепи і пивчиці в домі ул. Руска ч. 20.
Близша відомість в канцелярії „Дністра“, Ринок ч. 10. (2—15)

Посмертні сповістки.

Гриць Покотило з Розджалова, ук. студент прав і філософії, член Тов-а «Просвіта», «Академічної Громади», «Сокола», Тов. ім. Котляревського, «Боява», основатель читальні і «Січчій» в Сокальщині, упокоїв ся в 29. році життя по довгій і тяжкій недугі в Микуличині дня 2. липня с. р. Похорони дня 4. с. м. І знова холодна земля вкрила горяче серце молодого борця за красну долю свого народа, невтомого організатора своїх сільських братів, котрим іскійник присвячував всі хвили, вільні від самообразованя. Надмірна праця знемогла здорові сили і перед двома роками загнала покійника в грудну недугу, з якої йому не судило ся видвигнути. Зломаний цвіт молодости і праці поляг. Рідна земля, котру він так ширю любив, най буде ему пером!

Евген Могильницький, учитель V. гімназії у Львові, упокоїв ся 24. с. м. в Бабчи, богородчанського повіта, в 30. році життя. В. в. п.!

Теодора Копистянська, дочка бл. п. о. Івана Копистянського, пароха в Криниці, упокоїла ся дня 23. червня в Самборі в 13. р. життя. В. У. п.!

Телеграми

з дня 3. липня 1906.

Ішль. Цісар прибув ту вчера о 7. годині вечер.

Відень. При вчерашнім тягненю лосів австр. Червоного Хреста головна виграла 30.000 К упала на лосє серия 33. ч. 47. — В тягненю віденьских комунальних лосів гол. виграла 400.000 К. упала на серию 2.383 ч. 20.

Петербург. Завтра появиться ся комунікат правительства в аграрній справі.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. липня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці **High-Life** представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Вже вийшла

III. часть (а 4. книжка) розпочатого перед двома роками видавництва товариства «Просвіта» у Львові п. з. „**Руска письменність**“ III. твори *М. Пашкевича, Я. Головацького, Н. Устияновича та А. Могильницького.* У Львові 1906. З друкарні Наук. Товар. ім. Шевченка. Книжка має 624 сторони XII ки і коштує на добрім папері, в звичайній оправі 1 К, в красній оправі 1 К. 50 сот. З поштовою пересилкою о 35 с. більше. Дістати можна в канцелярії тов-а „Просвіта“, Ринок ч. 10. і в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка, Театральна улица, ч. 1.

Тамже можна іще дістати:
Руска письменність: I. ч. (1. книжка) Твори *І. Котляревського, II. Артемовського Гулака, Евгенія Гребінки.* II. ч. (2. і 3. книжка) Твори *Гр. Квітки-Основ'яненка.* — Вєі 11 новістей, між ними 2 в Галвчині ще незнані, 4 дрібніші оповіданя, 4 драматичні твори, 4 листи до любовних земляків і лист до Шевченка. Кожду книжку продає ся окремо в звичайній оправі по 1 К., в красній 1 1/2 К., з поштовою пересилкою о 35 с. більше. Се видавництво відзначає ся: дешевостю і елеганцією, популярностю і критичностю. Подібного видавництва не має не то руска, але навіть і польска література. IV. часть (5. книжка), обіймає юча твори *Меглиньського і Костомарова,* вже друкують ся.

Йосиф Делькевич

іспитований і концеваний будівельний майстер, член тов. „Зоря“ у Львові приймає до будови: Церкви, парохіяльні доми, школи, читальні і прч. після власних і чужих плянів. **Львів, ул. ЗАМАРСТИНІВСКА Ч. 26.** (2—3)

Ц. и. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим оглядом поробив Банк гіпотечний-ик найдогіднійш зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.